

Uz. Psikolog ve Rehber Öğretmen Burçin Demirkan Baytar'dan Öğretmen ve Ailelere

ANLAŞILAMAYAN KEŞFEDİLEMİYEN ÇOCUK VARDIR

Geçen sayımızda dikkat eksikliği üzerine açıklamalarına yer verdiğimiz Uzm. Psikolog ve Rehber Öğretmen Burçin Demirkan Baytar'ın Üstün Zekalı Çocuklar ile ilgili açıklamaları şöyle:

GELİŞTİRİCİ PROGRAMLARLA ÜSTÜN ZEKALILARI DESTEKLEMELİYİZ

“Üstün zekalı çocukların ayrı sınıflara konması evet bu çocukların eğitim ihtiyacını karşılıyor. Ancak siz üstünsünüz ben üstünüm birbirimizi anlıyoruz. Ama sokağa çıktığımızda diğer insanlar üstün değil. Bu durumda sokaktaki insanlar anlamadığında öfkeleniyorlar. Aslında bu çocuklara uygun programlar hazırlanmalı aynı zamanda da bu çocuklar normal insanlarla da birlikte olmalı. Bu çocukların niye dikkat dağınıklığı oluyor. Örnek verecek olursam, çocuk derste işlenen dört işlem konusunu 2 sene önceden yapabiliyor, doğal olarak öğretmen soru sorduğunda hemen parmak kaldırıp yanıtlamak istiyor çünkü yıldız alacak. Ancak öğretmen çocuğa söz vermiyor. Bir de sen çok parmak kaldırıyorsun. Bu sebeple sana yıldız vermiyorum diyor. Yani bir bakıma çocuğu cezalandırıyor. Bu durum çocukta sıkıntı yaratıyor, dikkatini ve ilgisini azaltıyor, dağıtıyor. Bu durumda yapılması gereken şey, diğer çocuklarla anlaşmayı öğretip o çocuğa da düzeyine göre bir bireysel eğitim programı uygulanmasıdır. Bu durumu öğretmen fark edip çocuğun bireysel eğitim programından faydalanabilmesi için rehberlik servisine haber verecek, yardım alacak. **Bir öğretmenin bir sınıfta her şeyi yapması mümkün değil.** Yükünü paylaşması gerekiyor. Böylece o çocuk öğretmene karşı negatif duygu hissetmeyecek, arkadaşlarının yanında kendini iyi

hissedecek ve yeteneği de körelmeyecek. Bu çocukların yapamadıkları şeylerde var. mesela arkadaşlarıyla anlaşamıyor. Bu da onların zayıf tarafı. Bu konuda da **geliştirici bir programla üstün zekalıları desteklemek gerekiyor.** Böyle yaparsanız güzel. Ama ihtiyaçlarını karşılamazsanız her birey gibi bu çocukların duygusal sıkıntıları karışık hale geliyor.

GÜNÜMÜZDE ÇOCUKLAR ÇOK ZEKİ DOĞUYORLAR

Bana kalırsa her bireyin bir bireysel bir eğitim programına dahil olması gerektiğini düşünüyorum. **Günümüzde çocuklar çok zeki doğuyorlar.** Sayısal anlamda çok uyarı alıyorlar. Önemli olan onlara fırsat vermek. Mesela benim iki yaşında ki yeğenim bendeydi. Parka çıkmak istediğinde tamam dedik. Ayakkabısını giyecek ve ben ona kendin yapabilirsin dedim. Oturdu giymeye çalıştı. Ben ufak tefe yardım ettim. Son aşamada cırtları takamayınca ben bunu yapamadım diye yardım istedi. Cırtları demir halkadan geçirememiş yardım ettik. 2 yaşında bir çocuk bunu yapabiliyorsa fırsat verilirse 3 4 yaşlarında neler yapar. Basit gibi görünen bir konu ama bizde 4 yaşındaki çocuğun bile ayakkabısını giydiriliyor. Bu sebeple önemli bir konu. Dikkat, öğrenme buradan başlıyor. Herkese uygun yeteneklerine uygun bir program hazırlamak lazım.

Sınıftaki tüm çocukları aynı kaba doldurmamak lazım. Burada izlenecek rehabilitasyon yöntemi de aynı tür bireyleri bir araya toplayarak olmamalı. Bu iş okulların içerisinde yapılmalı. Tüm farklılıklar bir potada eritilmeli ama hepsinin bireysel ihtiyaçlarını karşılayacak ayrı programlar da yürütülmeli. Benim inancım bu yönde.

Ben mümkün olduğunca her sınıfa bir kaynaştırma öğrencisi ve onu iyi destekleyecek bir öğretmen olması şeklinde yönlendiriyorum. Direkt rehabilitasyona yönlendirmiyorum çünkü duygular ve düşünceler karşımızdan kopyalarız. Şöyle örneklendirecek olursam ben otistik bir bireyim, negatif duygularım, nörolojik bozukluklarım var, karşımda ki de otistikse ben aynı duyguları ondan da kopyalayarak alırım. Karşımdaki sağlıklı bir bireyse ondan iyi bir şeyler kopyalayacağım anlamına gelir. O yüzden yapamadıklarımın desteklenmesi, yapabildiklerim içinde pozitif ortamlarda olmam lazım. Bu durum üstün zekalılar içinde böyle, otizmliler içinde böyle. Tüm rehabilitasyon programı bu şekilde yapılandırılmalı.

ÖĞRETMENİN ANLATIMI VE BAKIŞ AÇISI ÇOK ÖNEMLİ

Israrla öğretmenin öneminden bahsediyorum. Bununla ilgili olarak şu an 5 buçuk yaşında bir çocuğumuz var. 3 yaşında da 4 yaşında da aynı anaokuluna gitmişti. Öğretmeni çocuğu kazanmak adına

çok sahiplendi. Sınıfta ki çocuklar da aynı şekilde sahiplendi. Hatta baka veliler idareye şikayette bulundular. Burada çocuklar annelerine dönüp, evet anne o bizim gibi yapamıyor ve farklı bir çocuk. Evet, haklısın, ama ben yapabildiğim için şanslıyım. Ama sen onu neden şikayet ediyorsun lütfen sınıfta kalsın diyerek annelerine öğretiler. Peki, bu çocuklara bunu kim öğretti. Tabi ki öğretmen öğretti. Bu çocuk 2 buçuk sene aynı sınıfta bulundu, çocuklar arkadaşlarını sahiplendi. Bu öğretmenin başarısıdır. Öğretmenin anlatımı ve bakış açısı çok önemli. Çocuklar hemen anlıyor çünkü çok zekiler.

10 ÇOCUKTAN 9'U BOŞUNA İLAÇ KULLANIYOR

Günümüzde 10 çocuktan 9 u boşuna ilaç kullanıyor. Çocuklar hemen her günü dışarı çıkarılmalı. Yeşil alanlara gidebilmeli. Hareket edebilmeli ve en önemlisi ihtiyaçları dinlenmeli. Bunları yapmadığımız için ihtiyaçlarını karşılamadığımız için hiperaktif diyerek ilaca yönlendiriyoruz. Böyle olunca başka yollara, “sorununu çözme, çözüm yolu arama bir hap al geçsin” gibi daha tehlikeli yollara da sevk etmiş oluyoruz aslında çocuğu.

Bana göre yavaş öğrenen, tembel, yeteneksiz çocuk yoktur. Anlaşılamayan keşfedilemeyen çocuk vardır. Ailesi, öğretmenleri psikologlar bir ekip olalım, onlar yürür gider zaten. Her çocuk keşfedildiğinde doğru şeyleri yapar.”

